Funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

Anabel par Latvijā pavadīto laiku

1. Ko Tev deva EBD pieredze Latvijā?

Brīvprātīgā darba pieredze Latvijā man bija ļoti vērtīga. Es ieguvu ļoti lielu pieredzi, kas man nepieciešama tālākajai dzīvei. Mana dzīve šeit ļoti atšķīrās no manas dzīves iepriekš Spānijā. Man šeit ļoti patika dzīvot.

Sākumā darbā neko nesapratu, tāpēc ļoti baidījos. Tā kā sākumā nezināju ne angļu, ne latviešu valodas, centos saprast lietas tikai no žestiem un cilvēku mīmikas. Vislabākais moments bija, kad es sāku saprast latviski. *(Smejas)* Tad sapratu gan bērnu, gan skolotāju teikto.

Mans sapnis bija doties brīvprātīgajā darbā. To gribēju darīt jau savu studiju laikā, tikai mamma atrunāja – lūdza, lai vispirms pabeidzu studijas.

2. Ja Tev būtu iespēja vēlreiz sākt savu brīvprātīgo darbu, ko Tu darītu savādāk?

Ja man būtu iespēja sākt otro reizi visu no gala, es sāktu savas aktivitātes daudz ātrāk. Projekta sākumā biju ļoti nobijusies. Nemācēju ne angļu, ne latviešu valodas, tāpēc baidījos sākt spāņu valodas un deju nodarbības. Uztraucos, ka nespēšu izskaidrot lietas. Nekad iepriekš nebiju mācījusi kādam savas tautas dejas un valodu.

Es arī jau no paša projekta sākuma vairāk izmantotu sev šeit doto brīvo laiku – vairāk pavadītu to kopā ar citiem brīvprātīgajiem jauniešiem, vairāk brauktu ciemos. Ziemā, kad atgriezos no savas ģimenes apciemojuma, ar lielāku aizrautību sāku baudīt arī savu brīvo laiku šeit.

Uzskatu, ka vissliktākā lieta manā projektā bija pirmie 4 mēneši, kurus pavadīju, dzīvojot vienā dzīvoklī ar otru spāņu brīvprātīgo. Jutu, ka zaudēju angļu valodas ziņā. Kad mums pievienojās brīvprātīgā no Francijas, jau pēc 2 nedēļām ievērojami uzlabojās manas angļu valodas zināšanas. Pirms tam nejutos droši runāt angliski, bet nu tas kļuva pašsaprotami.

3. Kas bija Tavs lielākai izaicinājums šeit un Tava lielākā laime?

Sākumā mani izaicinājumi bija tieši angļu un latviešu valodas. Pirms tam nejutos droši, runājot angliski, bet nu esmu daudz atvērtāka runāt angliski un nu jau arī nedaudz latviski. *(Smejas)*

Man ļoti patika būt šeit. Man šeit viss ļoti patīk. Domāju, ka paspēju ļoti labi pielāgoties dzīvei šeit.

Tagad vairāk priecājos par garajām, gaišajām dienām. Ziemā bija grūtāk.

4. Ko Tu vēlētos teikt saviem kolēģiem bērnudārzā un bērniem?

Es ļoti izbaudīju savu darbu šeit ar skolotājiem un bērniem. Skolotāji pret mani attiecās ļoti labi.

Īpaši sirdī paliks Alla, Inga un Daiga. Allas un Ingas grupa man ir ļoti īpaša. Arī savā turpmākajā darba dzīvē vēlētos prast mācēt tā mierīgi komunicēt ar bērniem.

5. Ko Tu plāno darīt pēc EBD?

Pēc EBD es vēlos strādāt bērnudārzā.

6. Kas Tevi Latvijā visvairāk pārsteidza?

Pārsteidza, ka šeit bērnudārzā ir tik daudz dažādu pasākumu un ballīšu. Spānijā gadā ir tikai kādi 4 – 5 lielāki pasākumi.

Pārsteidza arī tas, ka jūs katru dienu ēdat gaļu un kartupeļus. Man šeit iegaršojās biežu zupa. Gribu pavārēm pajautāt recepti.

Sākumā viss šeit šķita savādāks nekā Spānijā, bet nu jau pie visa esmu tik ļoti pieradusi un visu pieņēmusi, ka grūti nosaukt ko pārsteidzošu. Ziemā bieži brīnījos, kā te mazie var pakustēties ārā ejot – tik silti saģērbti. Šķita, ka nokrītot zemē, viņi paši saviem spēkiem nevar tikt augšā. *(Smejas)*

Gribu teikt lielu paldies visiem bērnudārzā! Liels paldies visiem darbiniekiem, jo viņi man ļoti palīdzēja!

Anabel intervēja un viņas interviju no angļu valodas tulkoja viņas mentore Elīna Nagle.